

NÁMĚTY RADOMÍRA ČÍZKA K PROJEKTU VTM

„..... pozoruji také to, kolik peněz jsou někteří rodiče (a čím šikovnější hráč, tím zapálenější je většinou rodič) ochotní obětovat za komerční akce, které sice přinášejí skvělé zážitky a zkušenosti, ale mají na dlouhodobou výkonnost (resp. budoucí kariéru) jejich syna pramálo efekt - příkladem budiž částky v řádu desetitisíců za účast na turnajích v Kanadě, turnaje pořádané komerčními agenturami či akademii, individuální tréninky často za cenu v řádu stovek korun za hodinu ledu, tisíce za trénink či kempy v jarním a letním období atd. Tím nechci házet špínu a kritizovat práci komerčních subjektů, naopak, spousta projektů je opravdu kvalitních, já s nimi nemám problém, a když na to někdo ty peníze má, tak proč ne. Já jsem naopak rád, když někdo dělá něco navíc, ale při vši úctě k organizátorům, všechno to jsou určitě super turnaje akce, ale celkový efekt těchto akcí na dlouhodobou výkonnost hráčů neodpovídá často přemrštěným nákladům (často se platí ubytování v zahraničí, drahé letenky či doprava, náklady na led jsou rozpočítávány na nízký počet účastníků, hráči si musí koupit soupravy apod., organizátoři si nechávají vysoké marže atd). Navíc jsou tímto ochuzeni o možnost kvalitního sebezdokonalování hráči z méně movitých rodin, kteří jsou nuceni nastavit si určitý limit, kolik peněz jsou ochotní ročně obětovat na hokej.

Osobně jsem názoru, že je v silách ČSLH, aby se tyto peníze rodičů využily daleko efektivněji. A jsem přesvědčen, že jakmile rodiče dostanou zajímavé možnosti zlepšení výkonnosti jejich kluků, které jim nabídne svaz, spousta těchto drahých aktivit skončí. Například již zmíněný Škoda Cup... Bavit jsem se o zrušení turnaje s rodiči našich kluků a ptal jsem se jich, jestli by bylo ochotní financovat ho ze svých peněz, a všichni bez váhání odpověděli, že ano (nebudu zde uvádět, kolik by byli ochotni zaplatit), protože vědí, že by turnaj pro jejich kluky znamenal šest vysoce kvalitních zápasů, jaké v ŽL 8. tříd nemají a určité vyvrcholení celosezonní driny. *Poznámka B. Ščerbana: Škoda Cup nebyl zrušen, má oproti loňskému roku jiný formát.*

Projekt VTM má v našem kraji (a určitě nejen v našem) obrovský úspěch, hráči jezdí na akce strašně rádi, kolikrát např. rovnou po týdenní nemoci, protože o tu možnost nechtějí přijít, soustředění je baví, tréninky mají zápal neporovnatelný s těmi klubovými. Neslyšel jsem jedinou stížnost, že už je těch akcí moc, že kluci zameškají ve škole nebo že jsou drahé. Naopak, když vidí, že částky jsou s ohledem na přínos přiměřené (v porovnání s komerčními akcemi hluboko pod cenou), rádi je dáví. Když proto vidím to nadšení hráčů, rodičů (a i nás trenérů), myslím, že bychom ho měli využít co nejvíce, protože kvalitních utkání je v žákovských ligách opravdu málo (např. u nás šikovní kluci z Uničova mají z 25 utkání jen 8 zápasů, které nevyhráli více než o 5 gólů) a klubové tréninky nemají takovou kvalitu, protože dnes hokej hraje i spousta méně nadaných kluků (ale pochopitelně dobře, že něco dělají a zaplatějí i za ně).

Kde tedy vidím největší nedostatky současné podoby projektu?

1) Málo hracího času, nízké herní vytížení účastníků turnajů. Současná situace je často následující: Rodiče musí vstát v 6 ráno, aby hráče dovezli na sraz, ti pak jedou dalších 100 km s týmem na místo konání a poté na turnaj VTM odehrají jen dvě utkání 3x15minut, ještě často na 4 pětky a ve 3 hodiny je konec a jede se domů. Tak či tak, celý den je "zabítý", nicméně průměrný "icetime" se pohybuje na 22,5 minuty na hráče (což je určitě méně než má elitní hráč v běžném mistrovském utkání). Pokud jsou tyto akce jen tři za sezonu, těžko můžeme očekávat, že se rapidně odrazí

v jejich zlepšené výkonnosti. Proč, když už všichni obětují čas, energii i peníze na přesun na místo konání, se nehraje až do večera? Navrhují hrát 4 týmy na jednom stadionu (s tím, že některé kraje jako např. Moravskoslezský, kde je několik velmi dobrých klubů, mohou mít klidně dva týmy) každý s každým na tři pětky či 17 hráčů. Průměrný icetime za jednodenní turnaj tímto vyskočí na dvojnásobek – 45 minut (3 utkání x 45 minut / 3 pětky), a to už si myslím za vynaložené náklady stojí. A jak by to vycházelo časově? Utkání na 3x15 čistého trvá 1h15 + úprava po každém utkání (úprava po dvou patnáctiminutovkách je nyní zbytečná), při šesti utkáních je to 9h včetně vyhlášení. Pokud tedy turnaj začíná v 9.00, konec je v 18.00 a kluci jsou v devět v posteli. *Poznámka B. Ščerbana: Již se pracuje na změně.*

2) Neefektivita nákladů. Další oblast, kde vidím obrovský potenciál, je efektivnější využití peněz poskytovaných svazem. Několik příkladů: a) Autobusová doprava. Krajský svaz zaplatí za autobus, který má odvézt účastníky výběru na turnaj v Karviné, v autobuse pak sedí 15 kluků, přičemž na místo konání (*Poznámka B. Ščerbana: autobusy platí ČSLH nikoliv kraje*) se dojede podívat 80% rodičů hráčů, kteří se skládají po 300 Kč na startovné. Nebylo by efektivnější, nechat rodiče, ať hráče dopraví na místo sami a těch 8.000, kolik bylo zbytečně utraceno za téměř nevytížený autobus, zaplatit za to startovné, a rodičům tímto ulehčit? b) Materiální vybavení. Jako trenér jsem samozřejmě rád, že jsem dostal krásnou soupravu, hokejku, rukavice apod., nicméně kdybych nic nedostal, neřekl bych jediné slovo, protože na akce VTM jezdím za pěkným hokejem, posunem v kariéře a zajímavým zpestřením ke klubovým tréninkům. Nevím, jak se k tomu staví kolegové, ale těch neefektivně vynaložených peněz bych našel více. Samozřejmě že nemůžeme vypadat jako vandráci a ty červené bundy jsou super, ty bych ponechal, ale nemyslím, že by lidé okolo kritizovali svaz za to, že má každý trenér na akci VTM jiné rukavice, zde bych možná raději šetřil... *Poznámka B. Ščerbana: Bylo záměrem, aby VTM co nejrychleji získalo vysokou prestiž, to se povedlo, a věřím, že také díky materiálnímu zabezpečení projektu, tedy i trenérů.* c) Náklady na personální zajištění akcí. V lednu se hrál turnaj 2003 v Uničově. První zápas pískali tři rozhodčí, druhý jiní tři a třetí zase ti první tři. Řada z nich nebyli místní, takže se jim určitě platilo cestovné, možná i obědy atd. Na časomíře bylo snad pět lidí, a stejně se mě po utkání ptali, ať jim nadiktují účast jednotlivých hráčů při vstřelených brankách... Když pořádám turnaj doma - tři nebo čtyři lidi odpískají celý víkend (což bývá většinou 18 utkání 2x20 čistého, pískají ve dvou) a ještě se prostřídají na časomíře. Obvykle se s nimi domluvíme na částce okolo 7.000 Kč pro všechny za celý víkend, dostanou oběd a přístup do VIPky s občerstvením... *Poznámka B. Ščerbana: vysoká prestiž musí jít ruku v ruce i s dalšími věci okolo projektu, rozhodčí jsou součástí hokeje a projektu,*

3) Marketingový potenciál. Co mi trošku na celém projektu chybí, je málo využitý marketingový potenciál. Možná budu znít naivně a v tomto prostředí se tak blízko nepohybují, ale pevně věřím, že by se dalo pro zaštitění celého tohoto projektu najít řadu sponzorů, kteří by do něho byli ochotní investovat prostředky (ač upřímně nemám tušení, o jakých částkách se můžeme bavit) výměnou za kvalitní marketing a propagaci, která je dnes výrazně ulehčená časově i finančně díky internetu, moderním technologiím a sociálním sítím. Připomněl bych například skutečnost, že je nepřehlédnutelné, kolik rodičů po každé akci VTM vyfotí svého syna s pohárem či medailí a zveřejní fotku na svém facebooku!!! A kdyby zástupce firmy dostal záruku, že bude mít nálepku s logem firmy na helmě, reklamu na dresech či návlecích, na turnajích by byly bannery s logem, turnaje VTM by byly pojmenovány jménem sponzora (viz Škoda Cup), poté byly uvedeny v článcích na různých hokejových

webech, na onlajnech.com, možná by byl ochotný uvolnit nějaké peníze (nechci odhadovat, kolik by se mohlo sehnat, ale podle mě "každá koruna dobrá"). No a s tím souvisí i to, že čím více bude akcí pořádaných VTM, tím více bude reklamy na dresech sponzorů v povědomí veřejnosti. Počtem zhlédnutí možná i více než reklamy na dresech extraligových klubů. Každá koruna sponzorských peněz, zkrátka může ulevit rodičům, klubům, potažmo svazu, aby své ušetřené prostředky dále investovali do přípravy hráčů (zlepšení tréninkových podmínek, zaplacení dalších trenérů do malých klubů atd.) *Poznámka B. Ščerbana: Řadě krajů se podařilo získat sponzory pro tento projekt, snahou je získat i celorepublikové partnery. Projekt podporuje, či je v jednání řada krajských samospráv.*

4) Střídání soupeřů. Náš tým OLK letos hraje během jednodenních turnajů 3x proti Pardubickému kraji (kterému jsme již dvakrát nastříleli 10 gólů), trochu mě mrzí, že se nepodařilo rozdělit týmy tak, abychom se utkali například i se sousedními Jihomoravským či Zlínským krajem... Víím však, že toto není snadné dát dohromady a to je spíš vedlejší připomínka.

Samozřejmě si uvědomuji, že každá připomínka musí obsahovat i návrhy na zlepšení. Dovolím si tedy nyní přednést několik svých návrhů, jak posunout projekt VTM o něco dále, zejména s důrazem na navýšení počtu akcí pořádaných pod hlavičkou VTM tak, aby co nejméně kolidovaly s mistrovskými soutěžemi, stály rodiče co nejméně peněz, aby byly peníze využity co nejefektivněji, aby hráče už naopak nepřetěžovaly a aby byly co nejméně na úkor školní docházky, aby neúměrně nezatežovaly rozpočet celého projektu:

1) zachovat model 3-4 jednodenních soustředění, jejíž náplní budou klasické tréninkové jednotky (2xTJ na ledě, 1x na suchu, cena 200kč včetně oběda, ve všední den místo školy, klidně pro 24 a více hráčů)

2) více hracího času na jednodenních turnajích krajů

3) 2x za sezonu třídní turnaje 7 krajů

4) 3-4 přátelská utkání výběrů VTM proti o rok starším klubovým týmům z regionu

5) zajistit pro hráče aktivity i v období květen-červen

6) 2-3 volné víkendy v průběhu soutěže

7) regionální trenéři, patroni krajů a trenéři speciálních dovedností

8) B-týmy některých krajů (podle mě je trochu škoda, když se podívám na soupisku třeba Moravskoslezského kraje a vidím v ní jen tři nebo čtyři kluky z Vítkovic, kteří jsou v tomto ročníku excelentní. Ale je jich tam tolik, protože každý klub – Třinec, Havířov, Poruba, Opava a dalších snad 7 menších klubů – chce mít ve výběru alespoň dva zástupce, a když je v daném kraji více kvalitních klubů, hráči "druhé vlny" tímto přicházejí o možnost konfrontace. Proto bych povolil některým krajům, aby mohly pracovat se širším kádrem, posílil bych je trenérsky a do turnajů by nastupovaly se dvěma týmy (ne A a B, ale třeba Modrá-Žlutá). Podle jakých kritérií by hráče rozdělily, už bych nechal na realizačních týmech jednotlivých ročníků.

9) volnost jednotlivým realizačním týmům

10) zlepšit komunikaci, a využít sílu sociálních sítí *Poznámka B. Ščerbana: Projekt VTM je prezentován na stránkách ČSLH a Facebooku.*

11) vtáhnout do projektu lidi, kteří hokej opravdu upřímně milují (Nechci střílet do vlastních řad, ale co slyším od některých kolegů či rodičů z jiných krajů nebo z jiných kategorií, tak mám zprávy, že ne všichni lidé zapojení do projektu dělají svou práci s láskou k hokeji, a s tím, že hlavním cílem projektů nejsou funkce a materiální obohacení, ale neustálé hledání způsobů, jak umožnit našim hráčům neustálé zlepšování. V tomto prostředí víím o mnoha lidech, pro které je hokej pouze práce

nikoliv koníček, kteří "to chtějí mít hlavně co nejrychleji z krku, moc se neunavit, udělat si čárku a jít domů", aniž by byli ochotní udělat cokoli nad rámec svých povinností, přestože by tím mohli kluky někam posunout. Slyšel jsem o případech, kdy některé kluby dokonce akce VTM bojkotují a natruc na ně neposílají své nejlepší hráče, protože je chtějí mít k dispozici pro své klubové aktivity. V našem mládežnickém hokeji je naopak spousta zapálených bláznů, kteří by svou práci ve VTM dělali s nadšením, klidně i ve vlastním volném času a bez ohledu na výši odměny).“